

Van Oost-Indisch doof tot een minder grote kloof

Test, één, twee, drie, test! Test, test (-ikel) vaak zijn dit dan de woorden die een presentator of spreker uitroept om aan de microfoon te wennen. Ook zijn het vaak de eerste woorden die de geluidsman hoort. Je zou zeggen dat het niet echt origineel meer is om deze woorden te gebruiken. Sterker nog, er wordt tegenwoordig vaak niet eens meer de tijd genomen om echt te soundchecken. Regelmatig is er vooraf wat stress op de werkvloer en dan moeten de laatste stekkers en kabels nog aangesloten en afgeplakt worden. Mijn ervaring is dat je dan de geluidsmannen beter even niet kunt storen.

Voor een show of presentatie hebben de mannen van het licht en het geluid de regie in handen. Zij bepalen waar de speakers, de statieven, het licht en de camera's komen te staan. Tijd om te soundchecken is er dan niet. Eerst alles op technisch gebied op orde en dan wordt het plaatje vanzelf ingevuld met de 'poppetjes' op de juiste plek. De presentator is dan even van ondergeschikt belang. Als presentator heb je het te doen met veel technische mensen en overall waar ik mag presenteren, wordt gewerkt met andere geluidsmannen. Zo zijn er echt al honderden geluidstechnici in mijn carrière als spreker voorbijgekomen. Iedere geluidsman heeft dan ook weer z'n eigen manier van werken. Dat gaat er erg professioneel aan toe. Tussen neus en lippen door maak ik dan nog de opmerking: 'Even soundchecken straks?'. Op geheel vriendelijke wijze krijg je dan een reactie: 'Gaan we doen!'.

Terwijl de technische staf nog bezig is, ga ik automatisch in gesprek met artiesten die moeten zingen, muzikanten die moeten spelen of met andere sprekers die ik moet gaan aankondigen. Onderwijl krijg ik dan een 'handheld' in mijn handen gedrukt om te kunnen testen of alles het doet. Het komt regelmatig voor dat ik dan weer geen tijd heb, omdat ik dan net even bezig ben met een gesprek. Als puntje bij paaltje komt dan is de soundcheck vaak op het laatste moment als er al publiek bij aanwezig is. Op het nippertje dus.

Ik leg me er bij aanvang al vaak bij neer en wil mijn technische collega's liever niet attenderen op de tijdsbewaking. Hoe vaak maak je 't mee dat de techniek je in de steek laat? Bovendien heb ik helemaal geen verstand van techniek, dus kan ik er maar beter over zwijgen. Ik merk dat deze instelling goed is en dat we hierdoor meer rationele compassie hebben voor elkaars werk.

In het voortraject houd ik dus graag mijn mond, maar als ik eenmaal een microfoon in handen heb, dan is de beer los. De regie verschuift langzaam mijn kant op. Helaas is er voor soundchecken dan geen tijd meer. Ik zeg er dan ook verder niks van want de eerste schuifknoppen worden dan tijdens mijn eerste aankondiging nog verschoven. Eerst met een schel rondzingend geluid en gepiep en dan wordt het rustig en kan ik mijn ding doen. Het voordeel is dat het publiek dan vaak wel wakker is en ik alle aandacht heb. Voor mij geldt tegenwoordig altijd: 'Van Oost-Indisch (letterlijk) doof tot een minder grote kloof!'

Bagiyo van der Leemputte

De Juiste Presentator

www.dejuistepresentator.nl

Volg mij ook op Facebook of Instagram [bagiyo_de_juiste_presentator](#)